

בראשית

ויהי ערב ויהי בקר יום אחד

נראה להוכיח דאע"ג דהקב"ה מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית, מ"מ במיוחד הוא החידוש בכל יום כיו"ב, דהיינו ביום הראשון מתחדש במיוחד האור והדברים האחרים שנבראו ביום הראשון, וכן ביום השלישי מתחדשין במיוחד הצמחים.

דכן מבואר בתענית כז: על הא דאיתא שם דלא צמו אנשי משמר באחד בשבת, ואמר שם ר' שמואל בר נחמני מפני שהוא שלישי ליצירה, ופ' רש"י וז"ל דאדם נברא ביום שלישי ובכל יום שלישי ^{אוצר החכמה} הוי חלוש כדכתיב (בראשית לד) ויהי ביום השלישי בהיותם כוֹאֲבִים. ע"כ. וע"כ מבואר דביום השלישי מתחדש הבריאה של אדם ביותר וע"כ ביום ראשון בשבת הוא יותר חלש מכל השבוע.

שו"ד שכן הוכיח שו"ת רשב"א ח"א תשוב' תי"ג מהך סוגיא דתענית, וביאר בזה הא דסנהדרין סז: וז"ל רב הושעיא ור' חנינא שהיו עוסקין בספר יצירה כל מעלי יומא דשבתא וברו עגלא תלתא ואכלו ליה, ולא עושין כן בארבעה פרקים שמשחיטין בהן את הטבח בע"כ, שצריכין הכל יותר לבשר, אלא במעלי שבתא משום שבו היתה בריאת הבהמה.

וע"ע רש"י לקמן (א' י"ד) יהי מארת. חסר וי"ו כתיב ע"ש שהוא יום מארה וכו'. **וע"ע** כתובות ה. תני בר קפרא בתולה נישאת ליום רביעי ונבעלת ביום חמישי הואיל ונאמר בו ברכה לדגים. וע"ע נציב עה"פ החדש הזה לכם, וע"ע צרור המור פ' נח עה"פ בעצם היום הזה בא נח וכו'. ^{אוצר החכמה}

ומה"ט מברכין על האור במו"ש משום דאז נברא האש וכחו יותר חזק.

* * *

א' כז' ויברא אלקים את האדם בצלמו וכו'

נראה להוכיח דאע"ג דאמרו חז"ל דשינה אחת משישים במיתה, מ"מ גם אדם הראשון לפני החטא שלא היה עומד למות, מ"מ היה שייך אצלו שינה.

דכן מבואר במדרש רבה (יט' ג') ותאמר אל האשה, והיכן היה אדם באותה שעה, אבא בר קורייא אמר נתעסק בדרך הארץ וישן לו.

מיהו יש להעיר קצת מהא דאיתא במ"ר ט' ה' ראוי היה אדם הראשון שלא לטעום טעם מיתה ולמה נקנסה בו מיתה אלא צפה הקב"ה שנבוכדנצר וחירם מלך צור עתידין לעשות עצמן אלוהות ולפיכך נקנסה בו מיתה, (וכעין זה ברש"י ג' כ"ב עה"פ ועתה פן ישלח). ואי נימא דגם לפני שנקנסה עליו מיתה, היה אצלו שינה א"כ הרי לא